

Stanovisko představenstva ČLnK k zajištění lékárenské pohotovostní služby

Lékařskou pohotovostní službou se rozumí poskytování lékárenské péče mimo pravidelnou otevírací dobu lékárny (§ 110 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách).

Za organizaci a zajištění lékárenské pohotovostní služby odpovídá kraj (§ 112 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách), dílčími úkony může pověřit jiné subjekty. Výzvu poskytovatelům, aby se podíleli na zajištění lékárenské pohotovostní služby, musí vždy uskutečnit kraj, nikoliv jím pověřený subjekt. V řadě regionů se více či méně podílí na organizaci lékárenské pohotovostní služby ČLnK prostřednictvím svých okresních sdružení. Tato role ČLnK se vyvinula historicky. V současné době může být uskutečňována jen v součinnosti s příslušným krajem nebo jím pověřeným subjektem, případně ČLnK může být prostřednictvím svého okresního sdružení tímto pověřeným subjektem. Sama ČLnK nemá žádné nástroje, jak lékařskou pohotovostní službu zajišťovat a účast svých členů na ní vynucovat.

Povinnost podílet se na zajištění pohotovostní služby znamená, že poskytovatel je povinen na výzvu kraje v určitém časovém úseku zajistit poskytování pohotovostní služby (§ 45 odst. 2 písm. l) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách). Tuto povinnost zákon ukládá poskytovatelům, nikoliv jednotlivým lékárníkům. Přitom platí, že poskytovatel musí být k účasti na zajištění lékárenské pohotovostní služby individuálně vyzván krajem a rozsah, ve kterém má být poskytovatel povinen zajistit pohotovostní službu, musí být přiměřený jeho kapacitě. Plnění povinnosti podílet se na zajištění pohotovostní služby musí být vyžadováno spravedlivě od všech poskytovatelů v kraji. Poskytovatel, který plní povinnost podílet se na zajištění pohotovostní služby není povinen, a to ani částečně, nést náklady na splnění tohoto svého závazku.

Úhrady za vydané léčivé přípravky ze zdravotního pojištění nebo přímo hrazené pacienty nepokrývají zvýšené náklady poskytovatelů, které poskytování pohotovostní služby vyžaduje. Jedná se zejména o provozní náklady a o zvýšené osobní náklady, které poskytovatel zajišťující pohotovostní službu vynakládá bez ohledu na to, zda a kolik pacientů se v průběhu služby do lékárny dostaví. Tyto náklady musí kompenzovat kraj jako ten, kdo podle zákona za organizaci a zajištění lékárenské pohotovostní služby odpovídá.

ČLnK považuje za minimální rozsah lékárenskou pohotovostní službu v místní a časové návaznosti na lékařskou pohotovostní službu. Zároveň by v každém kraji ČR měla fungovat alespoň 1 lékárna s otevírací dobou v režimu 24/7.

Schváleno představenstvem ČLnK dne 2. 5. 2023